

[Erling Olsen]

en god forståelse mellem partiernes repræsentanter og arbejdsmarkedets parter, fordi det, der sker på arbejdsmarkedet, må afbalanceres af noget, der sker herinde, hvis der skal føres indkomstpolitik. Men det afgørende med hensyn til mulighederne for at føre indkomstpolitik er jo, at man får taget et første effektivt skridt henimod skabelsen af økonomisk demokrati, og derfor er det centrale indkomstpolitiske problem ikke afholdelse af en sådan showforestilling, som dette lægger op til, men at man kommer med et hurtigt resultat fra det udvalg, der er nedsat under ledelse af professor Bent Rold Andersen med henblik på at undersøge forskellige modeller for økonomisk demokrati. Det er på den måde, det skal gøres, og ikke ved dette foreslåede 6 dages løb.

Holm (V):

Fremskridtspartiets forslag om at pålægge regeringen at indkalde til et seksdøgnsarbejdsrådsmøde med ikke over 40 deltagere fra de politiske partier og arbejdsmarkedets parter er jo set før i denne sal, og jeg skal derfor nøjes med nogle få principielle bemærkninger.

Fremskridtspartiet mener tilsyneladende, at alene den omstændighed, at man gør noget nyt eller måske rettere ændrer arbejdsmetoden, skulle kunne tilvejebringe et grundlag for en indkomstpolitisk lovgivning. Jeg har ikke indtryk af, at det har været arbejdsmetoden, der har givet problemerne i forbindelse med drøftelse af indkomstpolitiske problemer, men derimod at der er forskel på partiernes syn på løsningerne, og partiernes holdninger til problemer og løsninger ændres ikke af, at man ændrer mødeformen.

Endelig vil jeg pege på, at et sådant udvalg vil være en sammenblanding, der vil betyde, at det kan være vanskeligt at få placeret ansvaret, og det må nu engang være regeringens. Jeg vil gerne understrege, at det er regeringens og ikke folketingets opgave at føre de nødvendige forhandlinger med de berørte organisationer og erhverv.

Jeg kan derfor ikke på venstres vegne anbefale forslaget til folketingsbeslutning.

Grethe Fenger Møller (KF):

Man kan jo ikke sige andet, end at fremskridtspartiet er særdeles ihærdigt. Gang på

gang har vi i dette ting oplevet, at forslag, som fremskridtspartiet har fremsat, er blevet afvist af praktisk taget alle andre politiske partier, men at fremskridtspartiet så i løbet af meget kort tid har genfremsat disse forslag, som der overhovedet ikke er nogen jordskifte chance for at få vedtaget.

Hr. Voigt brugte en meget væsentlig del af sin taletid til at gennemgå, hvad repræsentanter for andre politiske partier har brugt folketingets juleferie til at udtale sig om. Udtalelserne var ikke alle direkte relevante i forbindelse med dette forslag, men det er måske, fordi hr. Voigt ikke kunne finde noget positivt at sige om sit eget forslag.

Det konservative folkeparti mener, at der mere end nogen sinde er behov for at føre en effektiv indkomstpolitik. Vi ønsker også at medvirke til at bekæmpe arbejdsløsheden, men vi mener fortsat ikke, at det forslag, som fremskridtspartiet nu har genfremsat, er egnet til at løse disse problemer. Den konservative ordfører, hr. Poul Schlüter, har ved en tidligere behandling af dette forslag betegnet forslaget som pop, og jeg er ganske enig med hr. Poul Schlüter i denne betegnelse. Jeg mener, at det er aldeles uegnet til at løse nogen problemer. Jeg mener også, der er tale om et politisk 6 dages løb. Der er tale om et ganske urealistisk forslag.

Det konservative folkeparti har gentagne gange, dels i 1971, dels i 1975 og også under alle de forhandlinger, der har været om økonomiske forlig inden for de senere år, fremsat et forslag om indførelse af et permanent kontaktorgan, hvor der skulle være repræsentanter for statsmagten, funktionærer og tjenestemænd, LO og erhvervslivet, og hvor man kunne drøfte en indkomstpolitik og økonomiske forhold. Vi mener fortsat, at et sådant kontaktorgan ville være bedre egnet til at finde ud af, hvordan man bedst gennemfører en effektiv indkomstpolitik.

Til hr. Erling Olsen fra socialdemokratiet vil jeg lige sige: lad os nu ikke blande indkomstpolitik og ØD sammen, for de spørgsmål hører altså ikke sammen.

Gert Petersen (SF):

Socialistisk folkeparti er principielt mod indkomstpolitik under kapitalistiske forhold. Vi ved, at den, hver gang den er serveret under denne betegnelse, udarter til ren og skær